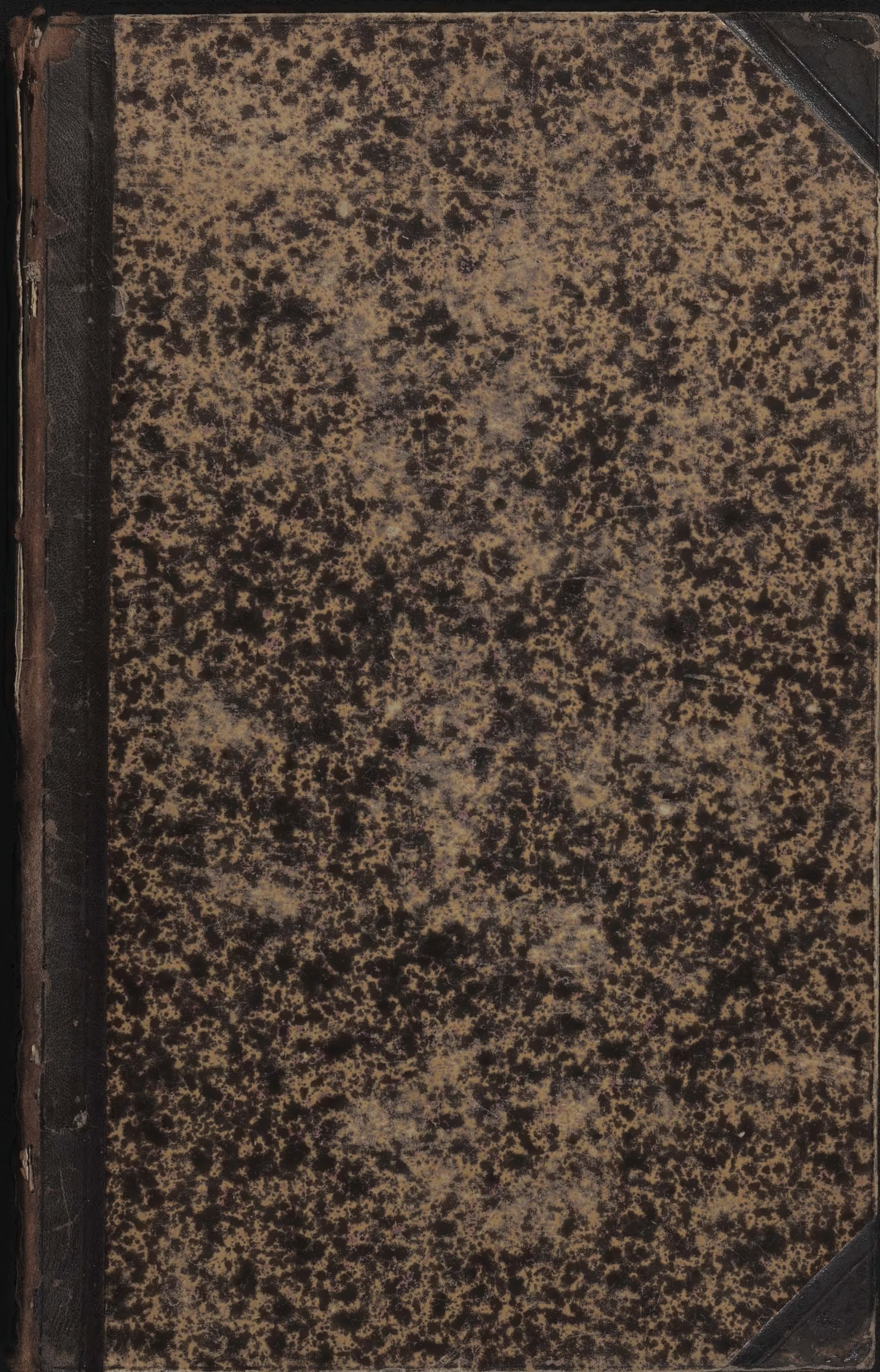

V
B J
C
392655
392687
I
I
Mag. St. Dr.
III

lvia Rerum

-
IV
./.-
IV
m.dr./
0r.-
1790r.
91r.-
spra-
a/.-
763r.
demii
581.-
I.C.
ciach

4

TAka zawſze była i będzie Narodu Polſkiego, ku Swiętey Stolicy Apoſtolſkiey pobożność i Synowſka miłość, że w Jey uſzanowaniu, poważaniu, w wiernym do niey przywiązaniu żadnemu innemu Narodowi przewyżſzać ſię niepozwala. A będąc tego u ſiebie przekonania, i za pewne maiąc, iż u Panuiących i u Rzeczypoſpolitych żadna inna rzecz pierwſzego przed Religią mieyſca trzymać niepowinna, i że nic bez Boſkiey rady i pomocy do całości i chwały Rzepltey ſtać ſię przydatnego nie może, nigdy zaiſte niedopuści, ażeby Boga i Rzeczy Boſkich cześć u niego, tylą Oyczyſtemi Prawami, tylą Przodków przykładami uſtanowiona i ugruntowana, naymnieyſzy uſzczerbek ponoſić miała. Z tąd poſzło, Oycze Swięty, że pełny Oycowſkiey miłości i życzliwości Liſt Twóy na Zgromadzeniu Stanów Rzeplitey czytany, z iak naywiękſzym uſzanowania, wdzięczności y winnego naywyżſzey Kościoła Głowie poſłuſzeńſtwa, oznaczeniem, był przyięty. Zapewne, ieżeli nam kiedy pomoc Boſka i rada z Nieba potrzebna była, to zaiſte naygoręcey proſić nam o nie w tym czaſie należy, kiedy na teraznieyſzym Seymie o nayważnieyſze Sprawy

EA semper fuit eritque Polonæ Gentis in Sanctam Romanam Sedem pietas, ut nullam aliam nationem in præſtanda erga illam reverentia, fide ac obſervantia anteponendam ſibi arbitretur. Cumque perſuaſum illa certumquè habeat, nihil Principibus populiſquè Divina Religione antiquius eſse debere, nihilquè ſinè ſupremi Numinis nutu ad ſalutem atque gloriam Reipublicæ idoneum fieri poſse, nunquam profectò commiſsura eſt, ut apud Eam Dei, Divinarumquè rerum cultus, tot Patriis Legibus, tot Maiorum exemplis inſtitutus confirmatuſquè vel minimum detrimentum patiatur; Inde factum eſt, Pater Beatiſsime, ut plenæ caritatis ac benevolentiæ Literæ tuæ in Conventu omnium Reipublicæ Ordinum lectæ, ſumma grati animi, obſervantiæ ac debitæ supremo Eccleſiæ Capiti obedientiæ ſignificatione exceptæ fuerint. Certè, ſi Divino nobis favore ac cæleſti conſilio opus unquam fuit; hoc profectò tempore ardentiùs ea Nobis expetenda eſse indubitatum habemus: cùm præſentibus Comitiis maximi momenti res Noſtræ aguntur, cum pluribus ad huc Reſpublica calamitatibus preſsa, tandem

(1)

i potrzeby naſze idzie, kiedy wielą i rozmaitemi dotąd Rzeczpoſpolita klęſkami uciśniona, dobyć ſię, nakoniec z fali nieſzczęść ſwoich, i doleplepſzego ſię Stanu wynieść uſiłuie ; a za Twoim Oycowſkim Błogoſławieńſtwem i gorącemi do Uſtanowiciela Chrześciańſkiey Religii, którego Ty naywyżſze na Ziemi Namieſtnictwo z tak wielką mądrością i świątobliwością ſprawuieſz, Twoiemi prożbami, ſzczęśliwego Obrad Naſzych ſkutku doſtąpić z ufnością ſobie obiecuiemy. To Nayiaśnieyſzego STANISŁAWA AUGUSTA P. N. Mił: życzenie, który przez ſwoią ku Wierze Swiętey miłość i ku obronie i zachowaniu Swiętego Kościoła Rzymſkiego przychylność, znakomite rzeczom Boſkim przyſługi i ſprzyianie świadczył, też ſame wſzyſtkich Nas myśli i chęci, nietylko ninieyſzym Liſtem wyrazić chcieliśmy, ale też Nayprzewielebnieyſzego Ferdynanda Arcy-Biſkupa Kartag. Twoiey i Stolicy Apoſtolſkiey w Kraiu *Nuncyuſza* uproſić, aby ie Waſzey świątobliwości donieść i wytłomaczyć raczył. Co nam tym chętniey uczynić przyſzło, że ten przezacny i naydoſtoynieyſzy Mąż przez oſobliwſzą roſtropność, nieſkażytelność i poważność obycza-

ex maiorum ſuorum fluctibus emergere, atque in meliorem ſeſe ſtatum erigere conatur. Tua porro Paterna Benedictione, atque enixis ad Chriſtianæ Religionis auctorem, cuius ſupremas in terris tanta cum ſapientia ac ſanctitate vices geris, Tuis precibus felicem Conſiliorum Noſtrorum exitum obtenturos nos eſſe confidimus. Hanc STANISLAI AUGUSTI *Regis noſtri Clementiſsimi jam dudum ſua in Religionem pietate, atque Catholicæ Eccleſiæ tuendæ colendæque ſtudio optime de rebus ſacris meriti voluntatem, hos ipſos omnium Ordinum ſenſus, non modò hiſce noſtris literis ſignificare voluimus; ſed etiam Reverendiſsimum Ferdinandum Archi-Epiſcopum Carthaginenſem Tuum, ac Apoſtolicæ Sedis apud Nos Nuntium, ut ad Te Pater Beatiſsime referret, rogandum duximus. Id verò eò lubentiùs facimus, quod eximius Hic, ampliſsimusque Vir, inſigni ſua prudentia, morum integritate, gravitateque, optimo in Polonos animo, communem ſibi omnium exiſtimationem, benevolentiam, amoremque conciliaverit. Neque illud reticere Nobis fas eſt, Sacrum Antiſtitum, cæterorumque Deo dicatorum hominum Ordinem, optimo*

iòw, przyiazne ku Polakom ſerce, powſzechną ſobie u nas miłość, życzliwość i ſzacunek ziednać umiał. Ani zamilczeć tego niemożemy, iako cały Stan Biſkupów i innych Bogu poświęconych Oſób, w wielkim u nas poważeniu zoſtaie i zoſtawać będzie, kiedy oni przez powołanie i poſługi ſwoie, przez naukę i mądre Rady, oraz przez oſiarowanie dla całości i obrony Rzeczypoſpolitey maiątków ſwoich, kochaiącemi Oyczyzny Synami, i dobremi Obywatelami okazywać się nieprzeſtaią.

Racz świątobliwość Waſza Naròd ten Naſz wiernością nigdy niezłamaną do Swiętey Stolicy przywiązany i Iey nayżyczliwſzy w Oycowſkiey ſwoiey Łaſce nieprzerwanie zachować. Racz wſtawieniem ſię za nas do Boga pomoc i Błogoſławieńſtwo Jego na Rady i Sprawy Naſze ſprowadzać. O co Imieniem i ze zlecenia wſzyſtkich Rzepltey Stanòw pokornie z naywiękſzym uſzanowaniem i Nabożeńſtwem Swiątobliwości Waſzey upraſzamy.

W Warſzawie Dnia 24. Lutego 1789.

apud Nos loco habitum, habendumque, ut pote, qui vitæ ratione atque inſtituto, doctrina, ſapientique conſilio, nec non oblatis ad tuendam ſervandamque Rempublicam opibus peramantes ſe Patriæ filios et optimos Cives præſtare non deſinant.

Perge Pater Sanctiſsime, Nationem hanc noſtram, fide nunquam violata Sanctæ Apoſtolicæ Sedi addictam ac devotam Paterna Benevolentia complecti. Deumque O. M. rebus noſtris propitium reddere. Quod à Te omnium Reipublicæ Ordinum nomine ac mandato ſupplices maximæque pietatis ac obſervantiæ ſenſu poſtulamus.

Varsaviæ Die 24. Februarij 1789.

